

Jeg har allerede nævnt, at Ministeriet er enigt med Kommissionens Forslag i, at Kommuneafstemninger i forskellige Beværterspørgsmaal vil være det rette Midde- til disses Afgørelse, og at denne Udvikling af det kommunale Selvstyre vil tjene til Ædruelighedens Fremme. Jeg skal allerede her udtale, at Ministeriet med det før nævnte Mindretal maa være enigt i, at disse Afgørelser bør være simple Flertalsafgørelser af de stemmende. Blandt de Spørgsmaal, hvorom Kommunalbestyrelsen eller Vælgerne i Kommunen vil kunne fremkalde Kommuneafstemning, er Spørgsmaalet om Begrænsningen af Antallet af Beværtninger, om den af mig tidligere nævnte i § 13 indførte Bestemmelse om, at ny Bevilling kun skal kunne gives til særlige Selskaber, og endelig, saaledes som af Kommissionen foreslaaet, om, hvorvidt det skal fastsættes, at Udsækning af stærke Drikke ikke maa finde Sted paa Søn- og Helligdage eller Dele af disse. Med Hensyn til dette sidste vil jeg udtale, at det er min personlige Opfattelse, at en Lovfæstelse af Regler, gældende for hele Landet, som standsede Udsækningen en enkelt Dag, ikke vilde være til Ædruelighedens Fremme. Erfaringer fra andre Lande, ogsaa Norge, viser, at dette neppe er et af de Midler, der, naar de bruges som almindelig gældende Regel, fører til Maalet, idet en saadan Standning af Udsækningen meget hyppigt fører til Opkøb af stærke Drikke Dagen før Udsækningens Ophør og til et stærkere Forbrug af stærke Drikke paa den Dag, hvor Udsækning ikke maa finde Sted paa offentlige Steder udenfor Udsækningstederne. Derimod maa Ministeriet være enigt med et Flertal af Kommissionen i, at der bør gives Lejlighed til at gennemføre Ordningen, naar det gennem Kommuneafstemning viser sig, at Ordningen bæres oppe af en meget udbredt Folkevillie paa et bestemt Omraade. Og endelig maa jeg give det førnævnte Mindretal Ret i, at naar man har en saadan Adgang, vil det vanskelig kunne begrundes, at denne kun staaar aaben for Landkommuner og kun hjemler disse Ret til at standse Udsækningen en Del af Dagen. Ministeriet har derfor sluttet sig til det nævnte Mindretal, som foreslaar at give alle Kommuner en saadan Afstemningsret, og saaledes, at Ordningen efter Kommunalbestyrelsens og Vælgernes Bestemmelse maa kunne omfatte hele Søndagen eller en Del af denne. Da der ikke hverken i Kommissionsbetænkningen eller i Mindretallets Forslag er truffet Bestemmelser om Varigheden af en saadan ved Kommuneafstem-

ning indført Ordning, har Ministeriet bragt en saadan i Forslag og foreslaar, at i et Tidsrum af 4 Aar skal en saadan Afstemning gælde; derefter maa Kommunalbestyrelsen eller et lignende Antal Vælgere paa ny kunne kræve Ordningen bragt frem til Kommuneafstemning.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om den Række af Afgørelser, som for Tiden er henlagt til Indenrigsministeriet, idet Indankning kan ske fra de forskellige Myndigheder eller de interesserede Parter, foreslaar Kommissionen, at de fremtidig henlægges til et Overbevillingsnævn, sammensat af 2 Medlemmer valgte af Rigsdagen, 1 Medlem valgt af „Købstadsforeningen“ og 1 Medlem valgt af „De samvirkende Sogneraadforeninger“, saaledes at i alle Spørgsmaal vedrørende København og Frederiksberg Kommuner disses Bestyrelser træder ind i Stedet for de to sidstnævnte Foreninger. Denne Ordning har Ministeriet kunnet tiltræde, men man har anset det for betænkeligt at lade Overbevillingsnævnet være ene afgørende i denne Sag, idet Overbevillingsnævnet vil være saaledes stillet, at det ikke staaar til Ansvar overfor nogen for sine Afgørelser. Derfor foreslaas det, at de Afgørelser, som Overbevillingsnævnet træffer, kan indankes for Ministeriet, som jo staaar til Ansvar overfor Rigsdagen, og de trufne Afgørelser kan altsaa gøres til Genstand for Kritik og Diskussion, eventuelt for Rigsdagspaatale overfor den parlamentarisk ansvarlige Minister.

Med Hensyn til Overbevillingsnævnets Beføjelser har det førnævnte Mindretal ment, at Overbevillingsnævnet ikke bør kunne give saadanne Bevillinger, som Kommunalbestyrelsen udtaler sig imod, og denne Tanke kan Ministeriet ogsaa tiltræde, saaledes at der ikke uden anbefaling af Bevillingsmyndigheden for en Kommune kan gives Bevillinger med Ret til Udsækning af stærke Drikke indenfor Kommunens Omraade. Dog mener Ministeriet, at der bør skelnes imellem saadanne Virksomheder, med Hensyn til hvis Drift det er rimeligt at lægge den endelige Afgørelse i de stedlige Myndigheders Hænder, og saadanne, der er af Interesse for videre Kredse. For disse sidste Virksomheders Vedkommende vil det efter Ministeriets Formening være rettere at overlade den endelige Afgørelse til Myndigheder, der ikke er bundne til den enkelte Kommunes Interesser. Dette har altsaa medført en Deling af disse Spørgsmaal i § 21, saaledes at Bevillinger til Teatre og andre til offentlige Forlystelser indrettede Bygninger og Anstalter, Badeanstalter,